

Dosarul nr. 2ra-1689/2022
2-17184172-01-2ra-01122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (S. Clima)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Pruteanu, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Aliona Miron
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vlaxer”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ozturk Maria împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vlaxer”, Cebotari Ivan și Chitroagă Nicanor privind încasarea datoriei și,

acțiunea reconvențională depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vlaxer” împotriva Mariei Ozturk, Ozturk Hakan, intervenienți accesorii Cebotari Ivan și Chitroagă Nicanor privind constatarea faptului rezilierii actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială și rectificarea înscrierilor în registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2017, Maria Ozturk a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva SRL „Vlaxer”, Ivan Cebotari și Nicanor Chitroagă prin care a solicitat încasarea datoriei, a penalității, dobânzii de întârziere pentru perioada 01 iunie 2017 - 21 decembrie 2017, a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că la 07 februarie 2017, Maria Ozturk și SRL „Vlaxer”, Ivan Cebotari și Nicanor Chitroagă au încheiat un contract de împrumut în baza căruia Maria Ozturk a acordat debitorilor solidari SRL „Vlaxer”, Ivan Cebotari și Nicanor Chitroagă împrumutul în sumă de 68 850 de euro, iar ultimii și-au asumat obligația de a restitui o parte din suma împrumutată și anume 14 350 de euro până la data de 31 mai 2017, iar restul sumei împrumutate în mărime de 54 500 de euro până la data de 30 septembrie 2017.

La scadența primei tranșe, debitorii au început să inventeze diferite scuze pentru a se eschiva de la plata împrumutului, făcând promisiuni, la 10 iulie 2017 semnând o scrisoare de garanție prin care au recunoscut contractul de împrumut și suma datoriei în mărime de 68 850 de euro, asigurând achitarea primei rate în sumă

de 20 000 de euro până la 30 iulie 2017.

Reclamanta a notat că, scrisoarea de garanție reprezintă poziția unilaterală a debitorilor, respectiv consideră oportună executarea prevederilor contractuale cu referire la achitarea primei rate în mărime de 14 350 de euro până la 31 mai 2017, iar diferența dintre suma de 20 000 de euro și suma de 14 350 de euro urmând a fi achitată până la 30 iulie 2017, conform obligației asumate în scrisoarea de garanție.

Prin neexecutarea obligațiilor legale pârâții i-au cauzat un prejudiciu material direct, respectiv urmează să-i fie achitată penalitatea stabilită la pct.3.1 din contract, în mărime de 2 152,50 de euro și dobânda de întârziere conform art. 619 din Codul civil, în cuantum de 360,90 de euro.

Reclamanta a solicitat încasarea datoriei în sumă de 68 850 euro, a penalității în sumă de 37 179 de euro, a dobânzii de întârziere pentru perioada 01 iunie 2017 - 21 decembrie 2017 în sumă de 13 241,56 de euro, a taxei de stat în sumă de 25 000 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 11 000 de lei

În cadrul examinării cauzei, SRL „Vlaxer” a depus cerere reconvențională împotriva Mariei Ozturk și Hakan Ozturk, intervenienți accesorii Ivan Cebotari și Nicanor Chitoroagă, prin care a solicitat, constatarea faptului rezilierii actelor juridice, repunerea părților în poziția inițială și rectificarea înscrierilor în Registrul bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că la 17 iulie 2017, SRL „Vlaxer”, în calitate de vânzător, a încheiat cu Maria Ozturk, în calitate de cumpărător, 10 contracte de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile (apartamente), în temeiul cărora au fost înstrăinate următoarele bunuri imobile:

1) apartamentul nr. 13 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

2) apartamentul nr. 4 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxxx, cu suprafața totală de 22,0 m²;

3) apartamentul nr. 11 m/B (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

4) apartamentul nr. 5 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

5) apartamentul nr. 14 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxxx, cu suprafața totală de 22,0 m²;

6) apartamentul nr. 12 m/B (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxxx, cu suprafața totală de 22,0 m²;

7) apartamentul nr. 13 m/B (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

8) apartamentul nr.14 m/B (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxxx, cu suprafața totală de 22,0 m²;

9) apartamentul nr. 3 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

10) apartamentul nr. 15 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m².

Reclamantul a relatat că, potrivit pct. 4 din contractele menționate supra, prețul de vânzare a bunurilor a fost stabilit în sumă de 4 000 de euro pentru fiecare apartament în parte, ceea ce constituie în total echivalentul a 82 885,60 de lei.

Pârâta nu și-a onorat obligațiile contractuale de plată a prețului apartamentelor în sumă totală de 40 000 de euro, fapt ce se probează prin extrasul din contul bancar curent al SRL „Vlaxer”, eliberat la data de 24 august 2017 de către BC „ProCreditBank” SA. Astfel, a expediat pârâtei o somație, prin care a solicitat onorarea obligațiilor de plată, stabilind în acest sens un termen de 07 zile din momentul recepționării somației. Totodată, pârâta a fost informată despre pierderea interesului în executarea contractelor din partea ultimei peste termenul propus și a pus-o în cunoștință de cauză despre rezilierea acestora după expirarea termenului de 07 zile din data recepționării somației. Somația respectivă, fiind recepționată de către pârâtă la data de 01 septembrie 2017 prin intermediul avocatului acesteia, a fost lăsată fără răspuns, contractele de vânzare-cumpărare fiind astfel neexecutate de către cumpărător în ceea ce privește achitarea prețului bunurilor imobile.

Reclamantul a declarat că luând în considerare expirarea termenului de executare propus și neexecutarea obligației de plată a prețului din partea debitorului, Maria Ozturk, contractele de vânzare-cumpărare încheiate la 17 iulie 2017 au fost reziliate de drept începând cu data de 09 septembrie 2017, pe motiv de pierdere a interesului din partea SRL „Vlaxer”. Odată fiind reziliate contractele, părțile contractante urmau a fi repuse în poziția inițială, în sensul trecerii dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile de la Maria Ozturk către SRL „Vlaxer”, cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile.

Cu referire la acțiunea inițială reclamantul a menționat că, la 07 februarie 2017, între Maria Ozturk, în calitate de creditor și SRL „Vlaxer”, Cebotari Ivan și Chitroagă Nicanor, în calitate de debitori a fost încheiat fictiv un contract de împrumut a sumei de 68 850 de euro or, în realitate suma respectivă nu a fost expediată SRL „Vlaxer” (fapt confirmat prin același extras din cont bancar curent eliberat la 24 august 2017 de către BC „ProCreditBank” S.A.) și nici pârâților Cebotari Ivan și Chitroagă Nicanor. Respectivul contract a fost încheiat fără scopul să producă efecte juridice, dar de a crea aparența investirii de către Maria Ozturk a capitalului în afaceri.

A afirmat reclamantul că reieșind din spusele lui Chitroagă Nicanor, Maria Ozturk este fiica acestuia, care avea probleme de familie legate de cheltuielile iraționale a unor sume bănești, iar pentru a evita conflictul familial, aceasta l-a rugat pe tatăl său Chitroagă Nicanor să semneze din numele său și al SRL „Vlaxer” contractul de împrumut din 07 februarie 2017 și declarația din 18 iulie 2017, fiind rugat să participe și Cebotari Ivan, prin semnarea contractului fictiv de împrumut din 07 februarie 2017 și a declarației fictive de garanție din 18 iulie 2017 de executare a acestuia și a scrisorii de garanție din 10 iulie 2017.

A mai invocat reclamantul nulitatea actelor juridice menționate (contractul fictiv de împrumut din 07 februarie 2017, declarația fictivă de garanție din 18 iulie 2017 a executării contractului de împrumut din 07 februarie 2017, scrisoarea fictivă de garanție din 10 iulie 2017), însă nu a înaintat astfel de cerințe prin cererea reconvențională.

SRL „Vlaxer” a solicitat constatarea faptului rezilierii contractelor de vânzare-cumpărare din 17 iulie 2017, începând cu data de 09 septembrie 2017, repunerea părților în poziție inițială, rectificarea înscrierilor în registrul bunurilor imobile, prin intabularea dreptului de proprietate a SRL „Vlaxer” asupra bunurilor ce formează obiectul contractelor reziliate și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Ozturk Maria împotriva SRL „Vlaxer”, Cebotari Ivan și Chitoroagă Nicanor.

S-a încasat în mod solidar de la SRL „Vlaxer”, Cebotari Ivan și Chitoroagă Nicanor în beneficiul Mariei Ozturk datoria în mărime de 68 850 de euro, penalitatea în mărime de 37 179 de euro, dobânda de întârziere în mărime de 13 241,56 de euro, convertiți în valută națională potrivit cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei la momentul executării hotărârii.

S-a încasat în mod solidar de la SRL „Vlaxer”, Cebotari Ivan și Chitoroagă Nicanor în beneficiul Mariei Ozturk cheltuielile de achitare a taxei de stat în sumă de 25 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 11 000 de lei.

Acțiunea reconvențională a fost respinsă, ca neîntemeiată.

S-a declarat din oficiu nulitatea absolută a contractelor de vânzare cumpărare din 17 iulie 2017 a bunurilor imobile după cum urmează:

1) apartamentul nr. 13 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

2) apartamentul nr. 4 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,0 m²;

3) apartamentul nr. 11 m/B (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

4) apartamentul nr. 5 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

5) apartamentul nr. 14 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,0 m²;

6) apartamentul nr. 12 m/B (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx cu suprafața totală de 22,0 m²;

7) apartamentul nr. 13 m/B (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

8) apartamentul nr.14 m/B (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,0 m²;

9) apartamentul nr. 3 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxx, cu suprafața totală de 22,2 m²;

10) apartamentul nr. 15 m/A (bun viitor), cu nr. cadastral xxxx din mun. xxxxx, cu suprafața totală de 22,2 m², cu repunerea părților în poziția inițială.

La 14 ianuarie 2019, Maria Ozturk a declarat apel împotriva hotărârii din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea acesteia în partea declarării din oficiu a nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare, în rest hotărârea primei instanțe să fie menținută fără modificări.

Prin decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Maria Ozturk și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia de 09 iulie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Maria Ozturk, reprezentată de avocatul Alexandru Vasilachi, a fost casată decizia din 08 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Maria Ozturk, reprezentată de avocatul Alexandru Vasilachi,

casată parțial hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea declarării din oficiu a nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare din 17 iulie 2017 a bunurilor imobile din mun. xxxx, 10 la număr.

În rest, a fost menținută fără modificări hotărârea din 21 decembrie 2018, a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că instanța de fond greșit a concluzionat în sensul declarării din oficiu a nulității absolute a contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile din 17 iulie 2017, în cazul în care la încheierea acestor contracte declarate nule au fost respectate condițiile de valabilitate prevăzute de lege. Prin urmare, contractele de vânzare-cumpărare din 17 iulie 2017 cu nr.13m/A, 4m/A, 11m/B, 5m/A, 14m/A, 12m/B, 13m/B, 14m/B, 3m/A, 15m/A, au fost încheiate în conformitate cu prevederile art.195 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), care statuează că actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Respectiv, semnarea de către SRL „Vlaxer” a contractelor de vânzare cumpărare din 17 iulie 2017 denotă exteriorizarea de către aceasta a voinței și al consimțământului de acceptare a acestora, accept ce nu poate fi interpretat în detrimentul apelantei Ozturk (Chitoroagă) Maria, în condițiile în care apelanta nu a impus semnarea contractelor de vânzare-cumpărare de către intimată, consimțământul acesteia fiind indubitabil la data semnării acestora.

Curtea de Apel Chișinău a notat că, aceste contracte au fost semnate de către SRL „Vlaxer” și Maria Ozturk în prezența notarului public Angela Timofti, care le-a explicat conținutul art. art. 753, 764, 765, 783 din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), art.50 și 51 din Legea cu privire la notariat nr. 1453 din 08 noiembrie 2002. Astfel, fiind evident că intimații au primit banii acordați în baza contractului de împrumut, au garantat repetate ori restituirea acestora, însă odată cu depunerea acțiunii aceștia au inventat istoria cu nerecepționarea banilor și transmiterea apartamentelor ca garanție pentru a tergiversa executarea obligațiilor asumate, iar instanța de fond fără a intra în esența problemei la aspectul dat, a dispus eronat din oficiu nulitatea absolută a contractelor de vânzare cumpărare deși acestea sunt perfect legale și executate de părți.

La 17 octombrie 2022, SRL „Vlaxer”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 24 mai 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și pasibilă casării, deoarece la examinarea cauzei și emiterea deciziei au fost încălcate grav normele dreptului material și procedural, aprecierea probelor de către instanța de apel fiind arbitrară.

Recurentul a relatat că, decizia instanței de apel este nemotivată, iar concluziile sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu. Astfel, la adoptarea deciziei instanța de apel într-un mod vădit, neîntemeiat a admis cererea de apel, casând parțial hotărârea instanței de fond, în acest context fiind încălcat principiul contradictorialității și accesului liber la justiție manifestat prin îngrădirea dreptului de probațiune.

A mai invocat că, prin decizia contestată a Curții de Apel Chișinău, Ozturk Maria a încasat de două ori datoria, dobânda de întârziere, penalitatea și cheltuielile de judecată de la SRL „Vlaxer”, pe marginea contractului de împrumut din 07 februarie 2017, care de fapt avea 10 apartamente în gaj, iar instanța de apel i-a lăsat în proprietate și gajul.

A notat că, instanța de fond, la emiterea hotărârii s-a condus în strictă conformitate de legislația în vigoare, a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărâre legală.

La 19 octombrie 2022, 04 noiembrie 2022 și 30 noiembrie 2022, SRL „Vlaxer”, a depus suplimente la cererea de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și scutirea sau amânarea plății taxei de stat.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 mai 2022, decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la data de 23 august 2022 (f.d. 130, vol. 3).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că SRL „Vlaxer”, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 17 octombrie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 01 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de SRL „Vlaxer”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 177, vol. 3).

La 16 decembrie 2022, Nicanor Chitoroagă a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs depusă de SRL „Vlaxer”.

La 26 decembrie 2022, Cebotari Ivan a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs depusă de SRL „Vlaxer”.

La 24 ianuarie 2023, Chitoroagă Maria, reprezentată de avocatul Alexandru Vasilachi, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea sau declararea inadmisibilă a cererii de recurs depusă de SRL „Vlaxer”.

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și

(4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Vlaxer”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vlaxer”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Aliona Miron

Victor Burduh